

at en politik, der tager sigte på at opnå og bevare fuld beskæftigelse, ifølge sin bredt formulerede karakter ikke egner sig for en international konvention, men højst bør gøres til genstand for international behandling i form af en henstilling. Foreningen har endvidere den opfattelse, at konventionen gør opnåelse og bevarelse af fuld beskæftigelse til et rent statsligt anliggende, medens det i Danmark er anerkendt, at fuld beskæftigelse beror på muligheden for en frivillig samordning af offentlige myndigheders og arbejdsmarkedets- og erhvervsorganisationernes økonomiske beslutninger og handlinger. Dansk Arbejdsgiverforening har herudover henvist til, at det altid vil bero på et nationalt skøn, som et internationalt organ ikke er kompetent til at bedømme, hvorvidt en given statistisk konstateret beskæftigelsesgrad kan opfattes som sammenfaldende med eller afvigende fra fuld beskæftigelse, og hvorvidt de anvendte beskæftigelsespolitiske midler i en given situation har været de mest hensigtsmæssige.

Foreningens betænkeligheder er imidlertid blevet noget formindskede, efter at det på grundlag af udtalelser fra ILO-konferencens sekretariat og med støtte i udtalelser i den rapport, der i 1969 er afgivet af ILOs ekspertkomité til bedømmelse af ratificeringsgraden af en række udvalgte konventioner, herunder konvention nr. 122, er sandsynliggjort, dels at formålstjenligheden af beskæftigelsespolitiske foranstaltninger vil bero på vedkommende regerings eget skøn, dels at det for overholdelse af konvention nr. 122 er tilstrækkeligt, at vedkommende medlemslands erklærede økonomiske politik sigter mod fuld beskæftigelse.

Dansk Arbejdsgiverforening har under hensyn hertil i skrivelse af 30. december 1969 oplyst, at foreningen ikke vil udtale sig imod, at regeringen fremmer konvention nr. 122 til ratificering.

Konvention nr. 122 om beskæftigelsespolitik er ifølge senest foreliggende opgørelse pr. 1. juni 1969 ratificeret af 25 af ILOs 121 medlemslande. På samme tid forelå oplysning om, at ratificering var under overvejelse i yderligere 23 af organisationens medlemslande. Konventionen er endvidere med fuld tilslutning fra arbejdsmarkedets hovedorganisationer ratificeret i Finland, Norge og Sverige, der

siden 1954 har udgjort et fælles nordisk arbejdsmarked sammen med Danmark, og som i lighed med Danmark har opstillet fuld beskæftigelse som politisk mål.

Danmark har siden 1919 været medlem af ILO og har hidtil fundet det stemmende med dette medlemsskab og sin internationale solidaritet at søge de ved arbejdskonferencerne vedtagne konventioner gennemført her i landet i det omfang, dansk lovgivning og praksis er i overensstemmelse med de internationalt vedtagne beslutninger samt at søge dansk lovgivning og praksis bragt i overensstemmelse med disse beslutninger i det omfang, dette findes ønskeligt.

Regeringen finder det derfor rimeligt at indstille konvention nr. 122 til ratificering. Regeringen lægger herved vægt på, at konventionen i det store og hele svarer til den faktiske målsætning og de grundlæggende principper for beskæftigelsespolitikken her i landet og på, at der ikke i konventionen forekommer bestemmelser, der strider mod dansk lovgivning og praksis for de pågældende områder. Regeringen lægger endvidere vægt på at fremhæve, at der ikke ved ratificeringen af konventionen vil ske nogen begrænsning i danske myndigheders og organisationers selvstændighed i valg af midler til sikring af fuld og produktiv beskæftigelse og således heller ikke nogen begrænsning af det organiserede samvirke mellem statslige og kommunale myndigheder samt organer med tilknytning til erhvervsliv og arbejdsmarked, der har til formål at supplere den almindelige økonomiske politik med henblik på høj, produktiv og selvvalgt beskæftigelse.

Spørgsmålet om konventionen vil kunne bringes til anvendelse i Grønland, vil blive forhandlet med ministeriet for Grønland. For så vidt angår Færøerne bemærkes, at de af konventionen anførte forhold ifølge lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre er et færøsk særانliggende. Spørgsmålet om konventionen skal gælde for Færøerne, vil derfor blive forhandlet med Færøernes landsstyre.

Når resultatet af de nævnte forhandlinger foreligger, vil det blive meddelt det internationale arbejdsbureau, hvorvidt konventionen finder anvendelse i Grønland og på Færøerne.